

Pacific Herald.

No. 46.

Parkland Wash. 16. Nov. 1896.

8te Aarg.

Øyjet.

Øyjet Gud
sendte ud,
Mørkets Magt at spræde.
Engles Hær
viden bær
Lys med Livets Glæde;
træde saa i Hytten ind,
tænder Glød paa blege Kind,
trøster mildt i Sorgen.

Har hos dig
Øyjet ei
endnu tændt sin Flamme,
prøv om du
ei endnu
Barnets Bøn kan stamme.
Øyjets Engle høre glad
Hden Barnemund, som bab,
kommer, før du ved det.

Giv kun agt,
Englevagt
har du, hvor du vanter,
hvis du kun
Tid og Stund
har dem lidt i Tænker —
De vil gjerne glæde dig,
glatte Ørene paa din Vei
minde dig om Jesus.

Taf saa Gud
paa hvis Gud
Øyjet kom til Jorden.
Taf især,
at du er
Øyjets Bærer vorden.
Bed for hver, som endnu ei
Øyjet fandt paa Livets Vei,
Engle iunge: Amen.

Lauritz Risén.

En døende Prests sidste Prædiken og dens vedvarende Virkning.

I en vis liden By var der en liden Menighed, som i mange Aar havde kunnet glæde sig ved indbyrdes Fred og Enighed. Uforskyrret af indre Uroligheder havde den kunnet anvende al sin Styrke paa at bekæmpe sine Fiender udenfor.

Men saa en Dag trængte der en medig Slange ind i denne Guds Hæde. Satan fik endelig faaet Ufredens Sæd drcinde. En vis Hr. W. begyndte at tale om en forfærdelig tung Byrde, som hvilede paa Menigheden. Han mente Menighedens Konstitution, som dog i Virkeligheden ingen Byrde var, da den var forfattet i arie Overensstemmelse med Guds Ord. Iflledeskomindre lykkedes det W. at drage nogle af de svageste Medlemmer over paa sin Side. Saa snart han mærkede, at hans Foretagende vandt Indpas, blev han dristigere og søgte nu at vinde for sig ældre og standhaftigere Menighedslemmer.

Den Mand, han ansaa for den vigtigste, og som han derfor gjorde sig mest

Umage for at vinde for sin Sag, var en vis L. Denne Mand, der havde været Medlem af Menigheden lige fra dens Begyndelse, var en anset gammel Mand og alvorlig kristen. Han var en af disse rolige Naturer, som ikke sagde meget, undtagen naar det gjaldt at forsøgte sin Herres og Messers Sag; alligevel var han respekteret og set op til for sit behagelige, vindende Væsen.

W. besøgte L. en Dag. Ved Antkomsten blev han vist ind i et pent, men simpelt møbleret Værelse forat vente paa L's. Hjemkomst fra Markten. En Del urolig paa Grund af sit Forehavende, fandt han Stedets Stilhed meget trykkende. Endelig kom L. Efter at man havde udbekket den anmindelige Hilsen paafulgte en trykkende Pause, som dog efter en Stunds Forsøb blev brudt af den besøgende. W. begyndte at klage over Menighedens usle Tilstand og Medlemmernes Ligegyldighed, og spurgte saa L. hvad han troede var Grunden hertil. Efter at have betænkt sig en liden Stund svarede L.: "Jeg ved det sandelig ikke."

"Tror du, at vor Menighed er i en saa god Forsætning, som den burde være?"

"Nei, det tror jeg ikke," svarede L.

"Tror du, vor Prest helt ud er sig bevidst sit Embedes store Ansvar?"

"Nei, det tror jeg ikke."

Bed disse Svar lagde der sig et tilfredsstillende Smil over Spørgerens Ansigt, og han vedblev.

"Tror du, vor Prest er af Naturen en sjelden begavet Mand og i særlig Grad stiftet for sit høie Embede?"

"Nei, det tror jeg ikke."

"Nu, vel, tror du ikke", vedblev W. med et blidt Smil, "at det vilde være en god Ide at afstedige vor Prest og falde en anden?"

I et nu, som var han bleven stuttet af en Høpse, sprang den gamle Mand op og med hæbet Stemme udbød: "Nei, det gjør jeg ikke!"

"Hvorledes!" udbød W. forundret, "du er jo enig med mig i alt, hvad jeg har sagt, ikke sandt?"

"Jeg er ikke!" svarede L.

"Du er en besynderlig saamælt en," sagde W. lidt forvirret, "kan man næsten ikke faa din Mening ud."

"Det var en Tid, da jeg ligesom du var inaffektlig," sagde den gamle Mand, idet han reiste sig op fra Stolen, "men før 30 Aar siden blev mit Hjerte ledmygget og min Mund stoppet og siden den Tid har jeg lært at vandre forsigtig for min Guds Ansigt. Jeg gjorde da et heiligt Løfte, og jeg advarer dig paa det bestemteste: Fris! mig ikke til at bryde det."

Den Jorighed, som med engang var kommet over den gamle Mand, forkrævede W., som derpaa spurgte: "Hvad hændte dig da for 30 Aar siden?"

"Det skal jeg fortælle dig," svarede L.

"Jeg blev overtalt til at hjælpe til at udføre en Plan af samme Slags, som den du nu har for dig, nemlig at drive væk en Herrens Tjener fra den Stilling, Gud havde sat ham. I min Blindhed indbildte jeg mig, at det var ikke saa farligt at være med at faa væk en af de "Stjerner," som Jesus holder i sin høire Haand; og jeg haabede at faa en anden i hans Sted, som vilde tale mere efter som Dreene klæde og være mere til Behag for Verden. Mine splidagtige Staldbrødre og jeg kildrede os selv med, at vi var saa samvittighedsfulde. Vi troede, vi gjorde Gud en Tjeneste ved at faa afflediget en af hans Tjenere. Udfaldet var, at vor Prest ikke længere fik gjøre sin Gjerning i Fred; thi der var et halvt Duzin af os, som ved hver en Leilighed søgte at gjøre ham Livet svært. Vi forfulgte ham, som Jægeren sit Bytte, indtil han endelig tilsidt modløs og aldeles nedbrudt forlod sin Arbejdsmark. Men neppe var han flyttet fra os, førend Gud begyndte at hjemjøde os. Vore Hjertes begyndte at plages af Samvittighedsnag. Jeg besluttede at besøge ham ved første Leilighed, bekjende min Synd for ham og talke ham for alt det gode, han havde nedlagt i mine Børns Hjertes; thi Sæden, han havde saet havde fæstet Rod og nu begyndte at bære Frugt. Jeg fik høre, at den Mand, som jeg havde gjort Ondt imod, var syg, og jeg satte afsted med engang forat besøge ham. Ankommen til Huset, blev jeg mødt i Døren af hans Hustru, som, da hun saa, hvem jeg var, først negtede mig at komme ind i hans Værelse; "thi," sagde hun, "bare Synet af dig, vil sikkerlig skade ham."

"O," tænkte jeg, "er det virkelig kommet saalangt." "Den Mand, som førte mig til Kristus, kan ved Synet af mig ikke faa os i Fred!" Og udlaarslig udbød jeg: "O, Herre, hav Barmhjerlighed med mig! Hvad har jeg gjort!" Jeg bekjendte min Synd for hans Hustru og bad hende indstændig for Jesu Skyld at lade mig komme ind til ham. Med det samme jeg traadte ind i Værelset, aabnede han Døren og udbød: "Broder L., Broder L.!" Jeg bøiede mig over ham og hviskede til ham: "Min Hustru, min Hustru!" Han reiste sig svage Haand ligesom til Advarsel og sagde: "Kør ikke min Salvede og gjør mine Profeter intet Ondt."

W. 105, 15. Jeg sagde til ham, at jeg var kommen forat bede him om Forladelse for alt det onde, jeg havde gjort ham og tillige vise ham nogle af Fruktterne af hans Arbejde, og med det samme bad jeg min Søn om at fortælle ham, hvorledes han havde fundet Jesus. Men den gode Mand var bevidsløs. Det blotte Syn af mig havde betaget ham hans Forstand. Jeg kyskede hans Pande, og sagde ham, at jeg elskede ham inderlig. Jeg bad ham om Tilgivelse og lovede at sørge for hans Hustru og Børn. Jeg sad ved hans Seng hele Natten, og var hos ham, da han næste Dags Aften ud aandede.

"Hans Afstedførd ringede mig bestandig i Dreene. Det syntes mig som jeg hørte dem, da jeg stod ved hans Grav. I mine Drømme saa jeg, den Herre Jesus staaende for mig, sigende: "Kør ikke mine Salvede, og gjør mine Profeter intet Ondt." Disse Ord fulgte mig Dag og Nat. Og jeg gjorde det hellige Løfte, at jeg herefter altid vilde elske Herrens Tjenere selv om de ikke stulle være fuldkomne i alle Ting. Siden den Dag siger jeg ikke meget; men jeg har givet min Prest min hjertelige Understøttelse selv om han ikke stulle have været en Mand af udføgt Slags. Min Tunge klæber ved min Gane, naar jeg i nogen Henseende bliver fristet til at ribe i Stykker, hvad Gud har sammenføjet. Naar Gud ikke længer ønsker at en Prest skal bellæde en bestemt Prædikestol, tror jeg, han vil lade ham vide det. Jeg er aldeles imod dit Foretagende; og dersom du lader et eneste Ord mere falde om denne Sag, skal jeg forlange af Menigheden, at den behandler dig som en, der vækker Splid og Forargelse. Jeg vilde give alt, jeg eier, om jeg kunde faa ugjort, hvad jeg gjorde for 30 Aar siden. Stands og bed Herren forlade dig dit Hjertes Ondskab."

Dette ligefremme, resolute Svar gjorde en brat Ende paa W's Foretagende at faa Presten fjernet. Endog paa W. gjorde Herrens Ord: "Kør ikke mine Salvede og gjør mine Profeter intet Ondt," et dybt Indtryk.

"Luth. Witness" ...

Ergeren et Under. Troen er et ret Mirakel, skaber i et Memeste, som ellers er et elendigt, svagt Kreatur, et saa stort Mod, at han derved bliver saa tjel, at han kan sige: Om alle Djævole faldt an paa mig, ja, alle Konger, Keisere, Himmel og Jord var imod mig, alligevel tror og ved jeg, at jeg skal frelles. (Luther.)

Ordination.

Fredag Aften den 16de Oktober ordineredes i North La Crosse, Wis., Kandidat Christian Hougstad til det hellige Prædikeembede. Ordinationen udførtes af Formand Halvorsen isølge Fuldmagt af Iowa Distrikts Formand. Hans Tekst var Luk. 12, 35—48, hvoraf han klart og indtrængende lagde Ordmanden paa Hjerte, hvad Gud kræver af en Herrens Tjener, og hvad det er, som skal opmuntre og tilskynde ham dertil. I den høitidelige Handling, som overbares af en stor Forsamling, deltog Pastorerne A. K. Sagen, E. O. Wik og U. C. S. Hjermstad. Den sidstnævnte indledede Handlingen og oplæste Ordmandens Levetidsskildring, der lyder som følger:

Christian Hougstad er født den 15de Juli 1867 i Biri Prestegæld, Norge, af Forældrene Hans Christian Hougstad og Hustru Sunhild Evensdatter, født Bratsven. Familien kom om Vaaren 1869 til Amerika og bosatte sig i Trempealeau Co., Wis., hvor de nu bor i Nærheden af Galesville. I hjemmet nød han en kristelig Opdragelse og holdtes til Religionskolen, saa vidt det under Nybyggerlivets forskellige Forhold lod sig gjøre.

Sommeren 1883 blev han konfirmeret af Pastor G. A. Lunde, og i Tiden til 20-aars Alderen frekventerede han foruden den engelske *Common School*, *Galesville University* en Tid af omtrent to Aar, og holdt derpaa et Aar engelsk Skole. Begyndte saa igjen paa *Galesville University*, men afbrød og blev efter Aarsaaret 1889 oplagen som Elev ved Luther-College, Decorah, Iowa, og graduerede deraf Sommeren 1893. Høsten samme Aar optoges han om teologisk Student ved Luther-Seminar, Robbinsdale, Minn., og ved den fra 26de Mai til 19de Juni 1896 afholdte Afgangs-Examen blev han sunden dygtig til at overtage det hellige Prædikeembede. Han har antaget Kald til at virke i den indre Missions Tjeneste i El Campo, Galveston og andre Steder i sydlige Texas. Han er sig ikke bevidst at have brugt noget af Gud forbudt Middel til at komme i Embedet.

Naar han nu fremstiller sig til Ordination, saa er det med dyb Følelse af sin egen Uværdighed og Udygtighed til at udføre det store og hellige Arbejde, hvortil han er kaldet, men ogsaa med en inderlig Fortrøstning til ham, hvis Kraft fuldkommes i vor Skæbnelighed.

Han mindes idag med Kjærlighed og Taknemmelighed sine Forældre, der foruden tidlig efter Gode holdt ham til Guds Ord, i alle disse Aar af hans Skolegang i fattige Aar dog med Glæde har givet Afkald paa en eneste Søns Hjælp og Bistand i timelig henkende. Dernæst taler han sin kjære Svoger og Søster Mr. og Mrs. Ben Dale for al deres Kjærlighed og Understøttelse under Opholdet paa Skolen og ellers.

I Endvidere mindes han i taknemmelig Kjærlighed sine Lærere, særlig dem ved Luther-College og Luther-Seminar, der haade ved Undervisning og Eksempel har været hans trofaste Vejledere. Disse taler han alle andre, som har opmuntret ham og stødt ham med Velvilje under hans Forberedelse til Embedet.

Men mest taler han dog Gud, som har ført ham underlig paa sine Veie og

nu vil bruge ham som en Arbejder i sin store Vingård. Han beder om medkjærlig Forbøn.

Herren velsigne da denne sin Tjener og hans Arbejde. E. S. R.

Jeg har ikke Tid.

En Kjøbmand sad ved Pulten i sit Kontor. En Del aabne Breve laa foran ham. Hans hele Hjerte var optaget af hans Forretninger.

En nidkær Mand, som elskede Kristi Sag, traadte ind i Kontoret.

"Jeg ønsker at vække Deres Interesse lidt for en ny Anstregelse, som vi gjør for at fremme Kristi Sag," sagde den gode Mand.

"De maa undskyld mig, min Herre," svarede Kjøbmanden, "jeg har ikke Tid at tænke paa den Sag nu."

"Men, min Herre, Ugudeligheden tager til omkring os," sagde hans Ven.

"Gjør den det? Det bedrøber mig. Men jeg har ikke Tid til at gjøre noget nu."

"Hvornaar maa jeg komme igjen?"

"Det ved jeg ikke. Jeg har meget travlt — travlt hver Dag. Undskyld mig, min Herre, jeg ønsker Dem en god Morgen."

Han kullede for at faa den uvelkomne Gjest ud af Kontoret og begyndte atter at studere paa sine Breve.

Kjøbmanden havde ofte vist Menestehedens Venner tilbage paa denne Maade. Bige meget hvad Sag de førte frem, han havde aldrig Tid til at lytte til deres Forordringer. Han havde endog saa sagt til deres Prædikant, at han havde ikke Tid til andet end at fortjene Pengene.

Men en Morgen kom der en ubehagelig Gjest, som meget stikende traadte hen til hans Side og lagde en kold, fugtig Haand paa hans Bænde. Han sagde: "Gaa hjem med mig."

Kjøbmanden lagde sin Ben bort. Han blev pimmel i hovedet og sølte sig mat og indvortes syg. Han forlod Kontoret, gik hjem og lagde sig i sin Seng.

Den uvelkomne Gjest havde fulgt ham hjem. Han satte sig ved Siden af Sengen og hvilede bestandig i hans Øre: "Du maa gaa med mig."

En underlig Kulde samlede sig om Kjøbmandens Hjerte. Spøgelser af Skibe, Vægløse, Huse og Eiendomme for frem og tilbage for hans opvandede Sind. Hans Puls slog langsomt, hans Hjerte bevægede sig tungt, en tyk Taage samlede sig omkring hans Dine, hans Tunge negtede at tale. Da vidste Kjøbmanden, at Navnet paa hans Gjest var Døden.

Barmhjertighed og Kjærlighed havde bedet om hans Dyrskhed, Indsyndelse og Midler, men alt forgæves. Men da Døden kom, hjalp hans Undskyldninger intet. Da fik han Tid til at dø.

Lad os vogte os, at vi ikke faar for travlt til at berede os til Dømmen. Naar Undskyldninger vil trænge sig frem paa vore Bæber, og vi er nær ved at sige, at vi ikke har Tid til at gjøre godt, saa lad os erindre, at vi vil snart faa Tid til at dø.

Negeren og Stenhuggeren.

I Aaret 1863 kom to unge Negere fra Sierra Leona paa Beskytten af Afrika, hvor de ved Missionærernes Birkom-

hed vare bundne for Herren, til London, for der at blive forberedte til Missionsgjerningen imellem deres sorte Brødre. Den ene af disse Negere, Georg Nicol, spadserede en Dag i Londons Omegn og kom op paa Høiene ved Hauptstead, hvorfra han overskuede Kjøbstaden, som laa udstrakt for hans Fødder. Længe stod han fordybet i Tanker, idet han saa ned paa det Hav af Huse og paa den travle Birkomhed, der herskede i dem, hvilket danne en stor Mod-sætning til den Stilhed, der herskede i hans Brøderlands Sandstener. Et lille Stykke fra ham var en Arbejder spjælsat med at hugge Sten til Vandveien, og denne saa hele Tiden ud under den Skjerm, hvormed hans Dine vare beskyttede for at beskyldes mod Stenstumperne, hen paa Negeren. Uden Tvivl var det ham paafaldende, at en sort Mand sad i Forundring over et Vandkast og Bygninger, som han daglig gjennem en lang Mærce havde set; og endnu mere paafaldende maatte det være ham, at den sorte Mand var klædt som en Engländer. Dog tænkte han ikke paa at tiltale ham. Hvis du havde spurgt ham om, hvorfor han ikke gjorde det, vilde han ganske ensidig have svaret: "Hvorledes skulde jeg kunne det? Jeg forstaa jo ikke Negerens Sprog." Men se, vor Afrikaner vender sig pludselig om til ham og spørger ham til hans første Forundring paa godt engelsk, hvilken Bygning det var, han pegede paa. Arbejderen svarede, at det var St. Pauls Kirke, og sagde ham paa hans gjentagne Spørgsmaal Navnene paa alle fremragende Bygninger, som deraf var synlige. Deraf siger Afrikaneren: "Ja, kjære Ven! det er en prægtig Stad, som vi nu beskuer, men tiltrods derfor er den dog ikke at sammenligne med hin Guds Stad, det himmelske Jerusalem, hvor vi, som jeg haaber, en Gang begge skal gjenne hinanden."

Harde Stenhuggeren hidtil forundret sig over den sorte, der talte engelsk, saa gik hans Forundring nu over alle Grænser. "Nei", raabte han til ham over Veien, "ved De ogsaa noget om disse Ting?"

"Ja, Gud ske Lov," sagde Negeren; "jeg glæder mig ved at kunne sige, at jeg ved noget derom. Vel var det ikke altid saaledes. Jeg levede en Gang i Mørke og vidste ikke noget om den sande Gud; da kom to Missionærer fra England og lærte mig at kjende Jesus."

Kristne Mødre.

Bed at læse et Stykke i "Herold" forleden, som havde til Overkrift, "En kristelig Moder og Opdrager" blev jeg bragt til nære at overtanke, hvor nødvendigt det er for en Moder at være en kristen for at kunne opdrage sine Børn paa den rette Maade. Saadanne som Schuberts Moder, den nemlig som Stykket fortæller om, som kunde sige "Herre Jesu jeg din stakkels Tjeneste Kvinde vil ganske være din, her er jeg, led mig ganske efter dit Velbehag," er meget sjældne, dog har der været saadanne til alle Tider, og sikkert findes ogsaa nogle i vore Dage. En saadan var vist M. B. Vanstads Moder i det hendes Søn sig er til hende.

Du har mig saapånt i din kjærlige Favn Du nævnte mig tidlig det hellige Navn, Som oplader Himmels Døre.

Du hørte til Gudsdygt den barnlige Naad

Jeg vandred saa tryk og saa glad ved din Haand, Net aldrig jeg kan det forglemme.

Den engelske General Gordon siger: "I Særdeleshed var min Moder med sit rene gudhengivne Bæjen, med sin ubegrændede Bligtro og sin selvsjornegende Kjærlighed mig for hele Livet et lysende Forbillede.

Om den berømte Kirkefader Augustins Moder hedder det, at hun saa den tidligste Barndom af gjerne i Leve med sine Børn om den Herre Jesus og det evige Liv. Friedrich Steinhäfer taler om sin Bestemoders Indsyndelse paa sig i Ungdommen: I Særdeleshed har jeg bevaret et dybt Indtryk af, hvad min Bestemoder fra min tidligste Barndom af har været for mig, hendes Arbejde paa min Sjæl bevarede jeg i en velsignede taknemmelig Erindring. Hendes Bønner har udbredt Betsignelse over hendes Efterkommere. Og Paulus taler om den ustrømte Tro, som boede daade hos Moder og Mormoder til Timoteus. Her har vi allerede nogle værdige Mødre, men sikkert findes i vor Tid altformange flere Mødre, som ikke betynder sig det mindste om sine Børns aandelige Vel, som nok ikke tænker paa, det er langt lettere at vænne Børnene til gode Sæder, og at skabe Karakterer, medens Barnehjertet er ungt og blødt, og let lader sig paatrykke hvilken som helst Stempel, end efter at de er blevne ældre og mere rodfæstede i det Onde. Det Onde lærer de nok af, det søger Djævelen for, ligesom ethvert Barn har Arvesyndens i sig fra Begyndelsen. Mange paastaar, at Børn ikke forstaa guddommelige Ting, men David kunde aldrig mene ja, naar han siger: "Af umyndiges og diendes Mund har du grundfæstet dig en Magt." O Herre! Keiser Napoleon påstode paa sin Tid, at Frankrige havde bedre Mødre for at bedre Mænd kunde blive opdragne for høren, vi forstaaer nok, at tro og paalidelige Mænd passer bedst i alle Livsstillinger og saa som Soldater, men for at kunne jøre Herrens Krige og indtage Fæstninger for den Herre Jesus, fordres fremfor alt vise og dygtige Mænd, der for var det godt, om Mødrene, som i Særdeleshed har faaet den Opgave at opdrage Børnene, tidlig vilde lære dem at kjende Gud og at frygte Gud som efter Salamons Ord er Begyndelsen til den sande Visdom. I alle Stillinger behøver man tro, samvittighedsfulde Mænd og Kvinder, som tror paa Gud og gjør sin Pligt og for at opnaa dette, er det vist at lede Børnene paa ret Veie, medens de er unge. Hanna, Samuels Moder, bragte sin Søn til Templet medens han var ung, hvor han tjente for Herrens Naavn, saa burde ogsaa vi lære vore Børn til at gaa Herrens Veie. "Hvad i Ungdommen nemmes ei i Alderdommen glemmes." I. F.

Brev fra Suberne, Minn.

Kjære Past. Larsen!
Indlagt findes \$1.00 for "Herold."
Som Nyhed af mulig Interesse kan nævnes, at vi næste Tirsdag, Onsdag og Torsdag skal have Samtale i Immanuel's Mgh. Halls, Minn., af mit Kald. Mødet aabnes med Guds Tjeneste ved Past. R. D. Brandt, Past. Sando holder Altergang. Forhandlingsgenstande er: 1) Et kristeligt Hjem og 2) Drukkenstabslaas. Past. Aarstad er Referent for Nr. 1, og Sando for Nr. 2.

The Red Front

Tæten" med et stort Uge af Hverfælle der bestaae, de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Casfanire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præleri, ingen falske Paastaaelser, intet Humbugsalg. Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant.

Om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at skjænte Opmærksomhed.

"Men Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Fortelson, Bestyrer.

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	10 30 p. m.	5 55 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	5 55 a. m.
Spokane ..	*8 00 a. m.	5 55 a. m.
Portland ..	10 30 p. m.	*10 50 p. m.
Portland ..	6 10 a. m.	3 40 p. m.
Portland ..	11 20 p. m.	10 10 p. m.
South Bend ..	*10 20 a. m.	3 40 p. m.
Seattle ..	5 10 a. m.	6 05 a. m.
Seattle (60 Minutter)	7 00 a. m.	7 40 a. m.
Seattle ..	10 30 a. m.	10 10 a. m.
Seattle (60 Minutter)	4 00 p. m.	3 55 p. m.
Seattle ..	7 00 p. m.	7 30 p. m.
Seattle ..	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbonado ..	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Decosta ..	*10 20 a. m.	8 55 p. m.

*Daglig undtagen Søndag. Ma andre Dage afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.

Afgaar fra Tacoma 8.00 a. m.

Daglig undtagen Mandag.

Afgaar fra Victoria 8.30 p. m.

Daglig undtagen Mandag.

The Northern Pacific Steamship Co.

The China and Japan Line.

Victoria November 6th.

Olympia November 24th

Braemar December 25th

Tacoma January 15th 1897

Merer fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeler osv. an man saa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON
A. G. P. A. Portland Ore*on.

A. TINLING
Gen. A. t. 925 Pacific Avenue Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Av. et Off. 11801 Pac. Ave

J. L. JENSEN,

Univeritetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Dr. Fængsgruds Blok i Nærheden af Univeritetet.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company
Cor. 12th St. & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma Wash.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Hørmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office

Brevkædet Herberg for Indvandre og andre Reisende

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Folk, som kommer fra Vesten, hører med Belt Line Street Car lige til Døren.

The Bay City Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbsforretning i Tacoma.

Telephone 9

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Ludefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af Ilte og G Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Norsk Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saasom: Skjøder, Kontrakter, m. m.

Room 424 Wash. Block, 1111 Pacific Ave.

Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1161 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4 7-8.

Søndag 12-1.

SKANDINAVISK

APOTHEK.

Norske Familie-

Mediciner

— Rabent Dag og Nat —

P. Jensen. Fern Hill.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for Farmers, Hotels and Ships. Wholesale Lumber

Tacoma - - - - - Washington

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

COR. 11th & R. R. STREET,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.

E. Steinbach, Vice President

H. G. Svatvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsetninger.

Kjøber og sælger Væxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaafterier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Vand i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association

Udkommer hver Uge og koster forudsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til "Pacific Herald" - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. E. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentensamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åben daglig fra Kl. 10. til 8.

Lørdag fra Kl. 10. til 12. og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000

H. H. Caesar, President.

C. W. Grove, Vice President.

C. H. Selvig, Cashier

J. H. Vandervik, Ass't Cashier.

Directors.

Donner C. L. Stiles, C. W. Briggs, P. W. Anderson

H. L. Holmes, Theo. Hosmer, Geo. W.

Winton, H. H. Caesar, C. W. Grove,

J. H. Vandervik.

5 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkår. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tykke Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.